

af det omfattende Arbejde, der havde paahvilet ham, et Honorar af 500 Rd. Af denne Sum, der altsaa i Alt udgjør 923 Rd. 74 $\frac{1}{2}$, bleve de 600 Rd. under 4de Februar, 5te September og 13de December 1865 udbetalte af Contoen for uforudseelige Statsudgifter for Finantsperioden 1864—66, hvilket ved Allerhøieste Resolution af 5te August 1867 blev allernaadigt bifaldet. Det er saaledes Restbeløbet 323 Rd. 74 $\frac{1}{2}$, der er udbetalt paa forventet Tillægsbevilling.

ad § 8.

Efter 46 Aars Tjeneste som pensionsberettiget Embedsmand blev Etatsraad Njer fra 1ste April d. N. efter Ansøgning affødiget med Pension som Toldforvalter i Korsør. Blandt de med dette Embede forbundne Indtægter var et Beløb af 400 Rd., som siden Toldførelsen af den sjællandske Jernbane have været ham tillagte som Godtgjørelse for forøget Arbejde og Ansvar i Anledning af Jernbanetrafikken, og som have været afholdte af Toldvæsenets Budgetconto til „Opsynets Forstærkning“. Ved Beregningen af hans Pension, der er fastsat til 1789 Rd. 78 $\frac{1}{2}$ — foruden 178 Rd. 2 $\frac{1}{2}$ hidrørende fra Strømtoldklareringens Ophør — har der efter Pensionsloven ikke kunnet tages Hensyn til disse 400 Rd.; men da dette findes ubilligt, i Betragtning af, at han i henved 11 Aar har oppebaaret denne Indtægt, som alene har tilfattet at bringe den under ganske andre Forhold regulerede Embedsgage til at svare til den med Embedets Omfang og Betydning foregaaende Forandring, og som kun fordi en Omregulering af Embedsgagen — der allerede var foreslaaet i Udkastet til Lov om Tillæg til det foreløbige Normalbudget for 1860—62 — er bleven udsat, har været afholdt paa den nævnte Maade, søges her Bevilling paa et saadant Tillæg til Pensionen, at denne faaer samme Størrelse, som om de 400 Rd. ogsaa i Formen havde været ham tillagte som Gage.

Efterat Ingstrup ved Udførelsen af sin Tjeneste som Underofficer i Armeen havde brækket Benet og derved var bleven udgytig til fortsat militair Tjeneste, ansattes han i 1837 som Undertoldbetjent, i hvilken Stilling han, ligeledes ved Udførelsen af sine Tjenesteplichter, i 1844 var saa uheldig at paadrage sig en betydelig Overanstrengelse af det andet Been, hvilken dog forsaavidt helbrededes, at han kunde vedblive til sine Foresattes fuldkomne Tilfredshed at varetage sin Tjeneste. I 1851 blev han Toldassistent og under 11te Sept. 1852 fik han i Genhold til Lønningsloven Kongelig Bestalling i denne Egenstab. Under hans stærkt fremrykkede Alder bleve imidlertid Folgerne af de omtalte Legemsbeskadigelser ham meer og meer til Hindere under hans anstrengende Tjeneste, og under 22de October 1866 blev han efter Ansøgning affødiget med Pension. Denne kunde kun beregnes efter den siden 11te Septbr. 1852 tilbagelagte Tjenestetid, da Pensionslovens Bestemmelse om særegen gunstigere Pensionsberegning for den, der ved Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han maa affødiges, ikke kunde gøres gjældende her, hvor Legemsbeskadigelsen var paadraget førend Vedkommende blev pensionsberettiget Embedsmand. Da imidlertid de anførte Omstændigheder, saavel som de øvrige foreliggende Vidnesbyrd i høi Grad tale til Gunst for ham, søges der Bevilling paa, at hans Pension, der er fastsat til 278 Rd., forhøies til det Beløb, der vilde have tilkommet ham, hvis den citerede Lovbestemmelse havde været ligefrem anvendelig.

Kammerlakai Kinzi stod i sin Tid i Prindsesse Juliane Sophies Tjeneste og blev efter hendes dødelige Afgang i 1850 pensioneret af Statskassen. Da det ikke er anset for aldeles utvivlsomt, at Pensionsloven af 5te Jan. 1851 § 10 og Pensionsloven af 24de Februar 1858 § 12 ligefrem hjemle hans Enke Afgang til Pension, søges her Bevilling paa en saadan, hvis Størrelse stemmer med de i sidstnævnte Lovsted derom givne Regler.

Med Lov af 27de Marts 1866 om Pensioner i Anledning af Thronstiftet blev der be-